

Det er noget, der siger sig selv, at de, der starter efter denne Lov i en Bølgedal, kun har Udsigt til at vinde Fortjeneste gennem Konjunkturofgang, fordi Stigningerne paa alle Omraader netop kommer ham til gode. Men lige saa stor Fordelen er ved at starte i Bølgedalen, lige saa usund og farlig er det at starte paa Toppen. Derfor er det min Opfattelse, at i det lange Løb er det andet Princip bedre. Det er ens i Op- og Nedgangstider baade for Bygninger og Jord. — Jeg skal endnu en Gang anbefale, at man af de af mig anførte Grunde stemmer for de af mit Parti stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Niels Fredesen har nu to Gange mindet mig om, at man oppe i Viborg Amt har været misfornøjet med Situationen. Jeg vil dertil sige, at jeg vil anbefale det ærede Medlem at tage lige saa koldblodigt paa dem som paa Husmændene fra Egholm, da de for 2 Aar siden meldte sig og heller ikke kunde faa det til at gaa rundt. Jeg ved ikke, hvorfor man skal sætte det ene mere op end det andet. Fra min Side tog jeg meget stillfærdigt paa disse Husmænd fra Egholm, der havde Vanskeligheder; jeg haaber, de er kommet over dem, og jeg haaber, at de ogsaa vil gøre det i Viborg Amt. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at det ærede Medlem snart er lige ved at løbe helt løbsk, naar han mener, at de, der har søgt Laan efter Loven af 6. Maj 1921, egentlig ønskede at søge Laan efter Loven af 4. Oktober 1919, men er kommet til at tage fejl. Nu er det ganske rigtigt, at der ikke er Lens-, Stamhus- og Præstegaardsjorder i alle Amter, men det viser sig, at ogsaa hvor der er Len og Stamhuse, er det ikke saadan, at alle Ansøgere melder sig efter Loven af 4. Oktober 1919. Hvis det var Tilfældet, var det ligegyldigt, hvad vi vedtog her; saa var der ingen, der vilde bruge Loven. Der er Penge nok i Jordfonden til, at de kan tilfredsstille, hvad der kræves i pekuniær Henseende. Men det er, som jeg hele Tiden har sagt: Den store Tillid, som det ærede Medlem holder saa meget af at male op for os, er dog ikke større, end at han ogsaa gerne vil have, at Rigsdagen skulde forbyde, at Udstykning kunde finde Sted efter anden Lov end Loven af 4. Oktober, og det synes jeg Rigsdagen skal være forsigtig med, hvis

den virkelig vil, at Folk skal have deres frie Selvbestemmelsesret. — Til det ærede Medlem Hr. Olufson skal jeg sige, at naar han nu to Gange har spaaet mig en varm Sommer, saa takker jeg ham derfor. Jeg kan godt lide, at Sommeren er varm. I Forbindelse med den fornødne Fugtighed er det det, der giver den rigtige gode Sommer.

Niels Frederiksen: Den højtærede Landbrugsminister var bange for, at jeg skulde løbe løbsk nu ved at paastaa, at de, der vilde ind under Loven af 4. Oktober 1919, indgav Ansøgning efter Loven af 22. Juni 1917. Nej, det er ikke saaledes, Forholdet ligger. Det ligger saaledes, det viser Kendsgerningerne, at hvor der er Arealer til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919, strømmer Ansøgerne til i stort Tal, men i de Egne, hvor der ikke findes Jord i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919, og hvor man ikke ved, om der bliver saadan Jord til Raadighed til Udstykning, der prøver man at faa Jord efter Loven af 22. Juni 1917. Saaledes er det virkelige Forhold. Folk vurderer slet ikke fejl paa dette Omraade, de ved godt, hvilken Lov de søger efter. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at det forekommer mig, at han ogsaa her forveksler Aarsag og Virkning. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man havde Jord at anvise, som var indkøbt omkring i Landet, og som kunde faas efter denne eller hin Lovs Bestemmelser, saa var der flere, der ønskede at komme ind under Loven af 4. Oktober 1919 end under den anden Lov. Jeg kan nævne, at en Udstykningsforening i Jylland, som havde købt nogle Gaarde, spurgte Ansøgerne til Parcellerne om, hvilket Princip de ønskede at gaa ind under, og for en Gaards Vedkommende ønskede de alle sammen at gaa ind under Loven af 4. Oktober 1919.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 6553) §
vedtoges med 44 Stemmer mod 33.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 af et Mindretal (Niels Frederiksen og Kr. Pedersen) (se Tillæg B. Sp. 3498)

forkastedes med 47 Stemmer mod 15; 32 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.